

ÎNCHEIERE

21 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iurcu Natalia împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea dreptului pretins, stabilirea și achitarea indemnizației de maternitate, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016

c o n s t a t ă :

La 03 noiembrie 2014 Iurcu Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (CNAS) cu privire la recunoașterea dreptului pretins, stabilirea și achitarea indemnizației de maternitate, repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a menționat că, a înaintat cerere la CTAS Telenești prin care a solicitat stabilirea și achitarea indemnizației de maternitate reieșind din salariul încasat de la locul de muncă de bază SRL „Grin-Farm” precum și de la locul de muncă prestat prin cumul la SRL „Farmcomplex Prim”, însă i s-a comunicat că dînsa de facto nu a activat prin cumul la ultima deoarece activînd simultan la două entități cu sedii diferite este imposibilă deplasarea zilnică din or. Drochia în mun. Chișinău și viceversa.

Afirmă că, la data de 19.06.2014 CTAS a transferat pe contul de card suma de 11721,80 de lei cu titlu de indemnizație de maternitate, luînd ca bază de calcul salariul pentru munca prestată exclusiv la SRL „Grin-Farm”.

Relevă că, prin răspunsul CTAS Telenești din 24.06.2014 i s-a refuzat achitarea indemnizației de maternitate solicitate pe motiv că nu a prezentat acte ce ar confirma posibilitatea prestării muncii la două entități cu sedii în localități diferite.

Solicită recunoașterea dreptului la indemnizație de maternitate luînd ca bază de calcul pentru stabilirea și achitarea acesteia și venitul asigurat de la locul de muncă prin cumul - SRL „Farmcomplex Prim”, obligarea CTAS Telenești de a recalcula diferența sumei neachitate cu titlu de indemnizație de maternitate luînd ca bază de calcul și venitul asigurat la

locul de muncă prin cumul - SRL „Farmcomplex Prim”, repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 08 octombrie 2015 s-a admis acțiunea, s-a recunoscut dreptul Nataliei Iurcu la indemnizația de maternitate și de la locul de muncă prin cumul - SRL „Farmcomplex Prim” considerînd refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale în calcularea, stabilirea și achitarea acestuia ca fiind ilegal. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să calculeze și să achite reclamantei Iurcu Natalia diferența sumei neachitate cu titlu de indemnizație de maternitate ca bază de calcul venitul asigurat de la locul de muncă prin cumul, s-a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul Nataliei Iurcu suma de 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 de lei.

Prima instanță a reținut că, refuzul CNAS este ilegal deoarece achitarea de către reclamantă a contribuțiilor individuale de asigurări sociale inclusiv de la locul de muncă prin cumul constituie temei justificativ pentru includerea în calculul indemnizației de maternitate a salariului primit de la locul de muncă vizat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 08 octombrie 2015.

La data de 03 iunie 2016 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești au aplicat eronat prevederile art. 155 alin. (2) din Codul muncii și nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante ale pricinii ignorînd probele prezentate de către recurent care demonstrează fictivitatea obținerii venitului asigurat majorat.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră cererea de recurs ca fiind depusă în termen în condițiile în care materialele dosarului nu atestă cu certitudine data recepționării de către recurent a deciziei instanței de apel întru determinarea respectării termenului legal de demarare a căii de atac.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești au aplicat eronat prevederile art. 155 alin. (2) din Codul muncii și nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante ale pricinii ignorînd probele prezentate de către recurent care demonstrează fictivitatea obținerii venitului asigurat majorat nu pot fi reținute deoarece în speță a fost stabilit faptul achitării contribuțiilor de asigurare socială din salariul primit de la locul de muncă prin cumul dar și întrunirea condițiilor necesare pentru majorarea indemnizației de maternitate prin prisma aprecierii corespunzătoare a probatoriului prezentat în acest sens de reclamantă.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul

declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru